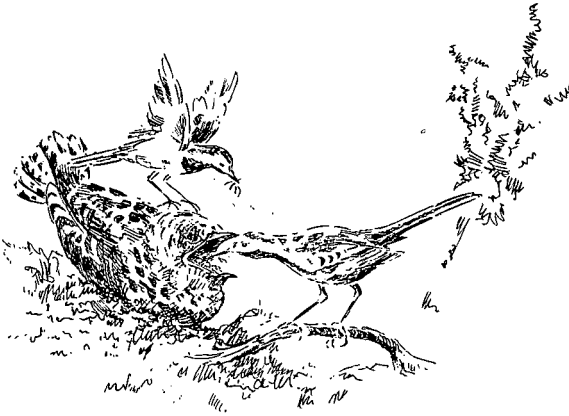

Een drietal bijzondere vogelwaarnemingen

door F. van Ommen

Paartje witte kwikstaarten voeren
vliegvlugge jonge koekoek.

Op 2 juli j.l. was ik er gedurende een half uur te Maarsbergen getuige van, dat een vliegvlugge jonge koekoek door een paartje witte kwikstaarten werd gevoerd. De jonge koekoek zat op de grond. Aanhoudend klonk de schrille bedelroep.

Enige malen zag ik, dat één der oude vogels tijdens het voeren plaats nam op de rug van de jonge koekoek.

Bij de graspiepers komt het heel dikwijls voor; bij deze soort blijkt het regel te zijn. Op 15 juli j.l., toen ik de omgeving van Oudemolen

(Drenthe) verkende, zag ik op een bouwlandcomplex een hop.

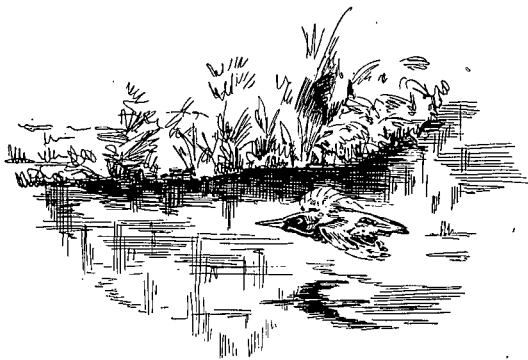
De vleugels en de staart zijn bont doch regelmatig zwart en wit gebandeerd en de vleugels tamelijk afgerond. Iets groter dan de merel. Hij heeft een wat onbestemde, rossig-beige tint. De kop, voorzien van een zeer lange, dunne, neergebogen snavel draagt een kuif van kastanjebruine, zwartgetopte veren, die naar believen als een waaier kunnen worden uitgezet. Vleugels en staart blijven in rust zwart en wit geband.

De hop joeg met kleine sprongen op de gouden loopkever (*Carabus auratus*) en de veenmol (*Gryllotalpa gryllotalpa* L.). Na bemachting van de genoemde

Met een opwaartse kopbeweging worden de kevers in de lucht geslingerd.

kevers bengelden ze aan de punt van de snavel. Daarna werden ze met een opwaartse kopbeweging in de lucht geslingerd en belandden dikwijls in de opengesperde snavel van de hop, die ze daarna consumeerde. De vogel was erg geagiteerd, klapte met de bonte vleugels en sloeg de kuif herhaaldelijk wijd uit.

Een ijsvogel vliegt rakelings
over de kleine golfjes.

Op 20 juli j.l. zag ik, wandelend over de polderdijk langs het Zwartewater, een ijsvogel rakelings over de kleine golfjes vliegen. De vogel liet een schel: ie-i-i-i-i-i geluid horen en was in een oogwenk uit het gezicht verdwenen! Later zag ik hem nog tweemaal.

Ofschoon het licht ongunstig was, kon ik toch het felle blauw op zijn rug waarnemen, het rood achter het oor, de witte keel en de bruine buikveren.

Scherven aan het strand

door E. J. Zeegers

Wanneer doen wij daar nu eens iets aan, aan die scherven op ons strand? Het wordt er nl. steeds erger mee. Wat is dat dan met die scherven? Nou, dat is wat er overblijft van die lege flessen in de vloedlijn, als wij ze kapot gegooid hebben. Wie kent dat spelletje niet? Van een afstand tegen een strandpaal, of eentje de lucht in en dan proberen hem met een ander te raken, een mooi knal-effect als het lukt!

Eigenlijk hebben wij die brokken aan de Engelsen te danken, want die gooien altijd hun lege flessen over boord. De Nederlandse zeeman kijkt wel uit; allemaal statiegeld naar de maan, maar de Brit vindt 't nu eenmaal een oud gebruik, zeker nog uit de tijd van de zeilschepen met geen plaats aan boord voor rommel: de flessen, als ze leeg zijn, gaan de plomp in. En dan spoelen ze aan ons Noordzeestrand aan; de grappigste modellen zijn er bij en de heerlijkste drankjes hebben er in gezeten!

Het volgende wat er gebeurt is, dat onze strandmensen bij hun zwerftochten op zoek naar zeldzame zeebeesten en stookolie-slachtoffers in de vloedlijn, tegen die flessen aanlopen en dan begint het gesmijt. Natuurlijk, je wil wel eens wat anders, vooral als de oogst slecht is moet je wat hebben om je